

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115228829
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5115228829.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore veci žalobcu: B. R., nar. XX.XX.G., bytom R. P. XXXX/XX, XXX XX Žilina, právne zastúpený: Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, proti žalovanej: KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpená : JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom L. XX, XXX XX P., o zaplatenie 15.612,72 eur príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C 449/2015-96 zo dňa 11.09.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.339,89 eur, a to do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané a medzi sporovými stranami ani nebolo sporné, že dňa 02.08.2012 došlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobil vodič motorového vozidla zn. Peugeot 406 EČ By 457 AR, Z. Q., pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia žalobcu. Vodič motorového vozidla bol rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 36T 150/2012 zo dňa 07.12.2012 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví vo vzťahu k žalobcovi. Taktiež v konaní nebolo sporné, že motorové vozidlo ktoré viedol vodič a prevádzkou ktorého došlo k dopravnej nehode, a teda aj k zásahu do zdravia žalobcu bolo povinne zmluvne poistené v zmysle zák. č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 381/2001 Z. z.“) u žalovanej a že žalovaná z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalobcovi plnila náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej aj „SSU“) vo výške 30.628,08 eur, pričom vychádzal z bodového ohodnotenia 1788 bodov a z výšky náhrady za jeden bod 17,16 eur. Žalovaná vo svojich písomných vyjadreniach k žalobe výslovne nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu týkajúce sa nesplnenia jej povinnosti v § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z., z ktorých si uplatňoval nárok za oneskorené vyplatenie uvedeného poistného plnenia - sťaženia spoločenského uplatnenia - vo výške 271,68 eur, čo predstavuje omeškanie 64 dní a ani neuvádzala k tejto časti uplatneného nároku vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. S poukazom na ust. § 151 zákona č. 160/2015 Z.

z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd preto nepovažoval skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom oneskoreného poskytnutia plnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia za sporné, a preto v tejto časti o zaplatenie 271,68 eur žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyhovel. To, čo bolo medzi stranami sporné, bol uplatnený nárok na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia a jeho výška. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 25.09.2014 bol žalobcovi s účinnosťou od 01.01.2014 priznaný invalidný dôchodok z dôvodu jeho poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. V prejednávanej veci ide o prípad hodný osobitného zreteľa pre zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Priznanie invalidity zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v ustanovení § 5 ods. 5 (ďalej len „zák. č. 437/2004 Z.z.“) považuje za dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý umožňuje súdu priznať navýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia až do výšky 50 %. Zákon teda v uvedenom ustanovení priznanie invalidity považuje za jeden z dôvodov pre možnosť zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, nie však za jediný, v texte tohto ustanovenia sa totiž uvádzajú „prípady“ (v pluráli) hodné osobitného zreteľa akým je „uznanie invalidity“. Pokiaľ žalovaná poukazovala na tú skutočnosť, že uznanie invalidity bolo zohľadnené a odškodnené v pôvodnom SSU pri jeho plnení, ku ktorému došlo po uznaní invalidity, tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalovaná žalobcovi plnila náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 30.628,08 eur, pričom vychádzala z bodového ohodnotenia 1788 bodov a z výšky náhrady za jeden bod 17,16 eur v zmysle znaleckého posudku č. 108/2015 ZO Forensic, a preto súd prvej inštancie uvedený znalecký posudok nepovažoval za sporný. V tejto súvislosti poukázal na to, že náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku a sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti zák. č. 437/2004 Z. z. Bodové ohodnotenie podľa uvedeného zákona nezohľadňuje prípadné uznanie invalidity. Lekár posudzujúci sťaženie spoločenského uplatnenia teda postupuje na základe diagnóz, ktoré zistí zo zdravotnej dokumentácie, príp. z vlastného vyšetrenia a následne tieto stotožní s bodovým ohodnotením uvedeným v prílohe predmetného zákona a podľa rozsahu jednotlivých následkov o poškodení zdravia určí presné bodové ohodnotenie a toto predstavuje základ pre poskytnutie sťaženia spoločenského uplatnenia. Naproti tomu posúdenie invalidity vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia a v danom prípade v procese posudzovania invalidity žalobcu bol určený pokles vykonávať zárobkovú činnosť o 55 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Stanovenie poklesu vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 55 % však neznamená, že v takejto výške sú dané dôvody na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, resp. že je daný dôvod na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v maximálnej výške 50 % stanovenej zákonom. Následky sťaženia spoločenského uplatnenia súd prvej inštancie vyhodnotil s prihliadnutím na všetky zmeny, ktoré nastali u žalobcu po nehode v oblasti jeho spoločenského, kultúrneho, pracovného a súkromného života. V konaní bolo preukázané, že jeho zdravotný stav sa v dôsledku zranení po dopravnej nehode zmenil a nehoda zanechala trvalé následky vo forme fyzického poškodenia zdravia, ako aj psychického poškodenia zdravia, že jeho pokles zárobkovej činnosti je v rozsahu 55 %, z ktorého dôvodu bol uznaný za invalidného, že žalobca sa v dôsledku následkov, ktoré zanechala nehoda nemôže venovať svojim záľubám, ktorým sa venoval vo zvýšenej miere aktívne pred nehodou, a to bicyklovaniu, ktorému sa venoval takmer denne, zberu minerálov, stavbe lodí, čo mal súd za preukázané jednak z výpovede samotného žalobcu, ako aj výpovede svedkyne F. R., a to jednak pre nemožnosť fyzicky vykonávať niektoré činnosti (stavba lodí - poškodenie jemnej motoriky ruky, práce v domácnosti, ktoré pred nehodou zabezpečoval sám), ale najmä z dôvodu psychickej traumy, na následky ktorej doposiaľ je v liečbe psychiatra, čo mal súd za preukázané z potvrdenia MUDr. I. a ktorá mu znemožňuje sa uplatniť v spoločnosti tak, ako tomu bolo pred nehodou. Žalobca napriek uvedenému poškodeniu zdravia však nie je úplne vylúčený zo spoločenských, profesných a ani kultúrnych činností, preto maximálne navýšenie o 50 %, ktoré žalobca požaduje, je neprimerané. Takéto navýšenie je možné priznať len poškodeným s najťažšími následkami, kedy zostanú pripútaní na lôžko, plne odkázaní na pomoc iných, ktorí nedokážu vykonávať ani základné životné úkony, sú úplne izolovaní od akéhokoľvek spoločenského, športového alebo kultúrneho života, ale aj od sexuálneho a citového života. Žalobca z týchto činností vylúčený nie je, preto súd považoval vzhľadom na všetky vyššie uvádzané dôvody za primerané zvýšenie náhrady sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 10 % základného bodového ohodnotenia, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 3.068,20 eur a vo zvyšku uplatnenej náhrady žalobu ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy v celkovej výške 15.612,76 eur. Súd mu priznal sumu 3.339,89 eur. V percentuálnom vyjadrení potom úspech žalobcu predstavuje 21,39 % zaokrúhlene 21 % jeho neúspech predstavuje 79

%, čo zároveň predstavuje úspech žalovanej. Žalobca v konaní teda čistý úspech nemal. Od úspechu žalovanej 79 % bolo potrebné odpočítať jej neúspech 21 % a čistý úspech žalovanej predstavuje 58 %, súd preto žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 58 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti vyššie uvedenému rozsudku čo do výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, podal žalobca odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V bližších podrobnostiach poukázal na okolnosti daného prípadu, keď v dôsledku utrpených zranení bude žalobca počas celého svojho ďalšieho života diskvalifikovaný od možnosti uplatniť sa plnohodnotne v pracovnom živote a tým aj od možnosti uspokojovať svoje a rodinné, finančné a materiálne potreby, potreby v rovnakej miere ako pred dopravnou nehodou. Okrem uvedeného dopravná nehoda vzala žalobcovi možnosť venovať sa športu (cyklistike), rovnako aj ďalším záľubám, ktorým sa aktívne venoval pred dopravnou nehodou (stavba lodí, zbieranie minerálov). Charakter poranení žalobcu navždy zmenili a znížili kvalitu jeho života, t. j. definitívne, nezvratne a nastálo. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca vyslovil presvedčenie, že 10 % navýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ku ktorému dospel súd prvej inštancie na základe svojej úvahy, je nedostatočné. Za nesprávny označil aj výrok o trovách konania, ktorý v danom prípade závisel od úvahy súdu. Bolo preto potrebné prihliadnúť pri rozhodovaní na dôvodovú správu k ust. § 255 CSP, v zmysle ktorej môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. K rovnakému záveru dospel aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. I. ÚS 56/2017 zo dňa 08.02.2017, ktorý uviedol, že ani nová právna úprava nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní o nárokoch na náhradu trov v prípadoch, kedy výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa doterajšej úpravy. S poukazom na uvedené žalobca odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie v celom rozsahu a v prípade rozhodovania o trovách postupoval v súlade s čl. 4 ods. 2 CSP, t. j. s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva CSP. V súvislosti s dôvodmi odvolania týkajúcimi sa náhrady trov konania žalobca poukázal aj na právny názor odvolacieho súdu obsiahnutý v rozhodnutí sp. zn. 6Co 188/2016 zo dňa 28.09.2016.

3. Žalovaná v podanom vyjadrení navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Zdôraznila, že všetky žalobcom uvádzané sťaženia spoločenského uplatnenia už boli pokryté vyplatenou náhradou celkovo v sume 31.627,68 eur. Žalobca v konaní nepreukázal zhoršenie možnosti uplatnenia sa v živote po poskytnutí náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Samotné priznanie invalidity neumožní aplikáciu ust. § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ale je potrebné skúmať, aký vplyv má priznanie invalidity na život žalobcu v spoločenskej i rodinnej rovine. Všetky žalobcom uvádzané argumenty a predložené dôkazné prostriedky poukazovali len na aktivity pred nehodou a nemožnosť participácie na nich po nehode, ale to už formou náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi odškodnené bolo. V konaní absentovalo preukázanie zásadných skutočností pre mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Samotná invalidita nie je podľa presvedčenia žalovanej dostatočným dôvodom, aby došlo k mimoriadnemu zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia. Je potrebné hľadať, dostatočne preukázať a zmysluplne odôvodniť dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré sú podkladom pre vznik tohto nároku, jasne a zrozumiteľne preukázať, ako sa tieto dôvody odrazia na živote žalobcu. Mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia musí byť vždy náležite odôvodnené s prihliadnutím k mimoriadnej povahe tohto právneho inštitútu a k okolnostiam konkrétneho prípadu. I napriek uvádzaným skutočnostiam žalovaná akceptovala súdom prvej inštancie priznané navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 10 %. Vecne správne je aj rozhodnutie o náhrade trov konania, aj keď je pravdou, že záviselo čo do priznanej výšky od úvahy súdu. Od počiatku ale bolo zrejmé, že nárok uplatňovaný žalobcom v maximálnej výške je v rozpore s reálnym stavom, a preto v prípade len minimálneho úspechu vo veci priznanie trov len žalobcovi by bolo nespravodlivé a v rozpore s poslaním procesných predpisov.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. §

219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku vo veci samej potvrdil v zmysle ustanovení § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vo veci samej vecne správne. Odvolací súd (v súlade ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

6. Žalobca v odvolaní namieta odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Ďalší uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie, je nesprávne, t. j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

7. Odvolací súd dospel k záveru, že oba uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci náležité dokazovanie, z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií (§ 191 ods. 1 CSP) a na základe toho ustálil správne skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal. Po vykonanom dokazovaní tiež správne právne posúdil, že zistený skutkový stav dostatočne odôvodňuje záver, že na strane žalobcu je daný dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý umožňuje súdu priznať navýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia až do výšky 50 %. V rámci svojej úvahy súd prvej inštancie uviedol náležitým spôsobom, prečo považoval za primerané zvýšenie náhrady spoločenského uplatnenia v rozsahu 10 % základného bodového ohodnotenia. Jeho úvaha vychádza zo znalosti okolností daného prejednávaneho prípadu. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, aké konkrétne dôsledky malo poškodenie zdravia žalobcu na jeho životné úkony a akým spôsobom a v akom rozsahu boli jeho možnosti pre ďalšie uplatnenie v živote a spoločnosti obmedzené v porovnaní s predchádzajúcim rozsahom a kvalitou spoločenského a iného života. Hoci sa žalobcovi v dôsledku zhoršenia zdravia možnosti jeho uplatnenia vo všetkých sférach života podstatne zúžili, nie je zo života vyradený v takom mimoriadnom rozsahu, ako tvrdil. Možnosti jeho uplatnenia nezanikli, len v podstatnej miere sa mu sťažili k výkonu celej škály činností, ktoré pred poškodením zdravia vykonával.

8. Pokiaľ sa týka odvolacích námietok žalobcu, tieto sú obsahovo totožné s tými, čo uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa ale s jeho tvrdeniami náležitým spôsobom vysporiadal, uviedol dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivé argumenty, prečo žalovanej uložil povinnosť na zaplatenie sumy 3.339,89 eur a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

9. Čo sa týka výroku o náhrade trov konania, aktuálne je úprava tejto otázky v prípade čiastočného úspechu (o aký išlo v tomto prípade) vo veci predmetom ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Dôvodová správa k ustanoveniu § 249 CSP (ktoré v platnom znení zákona figuruje ako § 255 CSP) uvádza, že „V tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu

zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti - určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a povinnosť žalovaného sa ospravedlniť priznané boli, avšak náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola priznaná v požadovanej výške.“.

10. V preskúmvanej veci uplatnil žalobca proti žalovanej nárok z titulu mimoriadneho odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia a je zrejmé, že rozhodnutie vo veci o výške plnenia bolo závislé od úvahy súdu v značnej miere odvíjajúcej sa od odborného posúdenia/znaleckého dokazovania. Odvolací súd za tohto stavu je presvedčený, že tu bolo namieste aplikovať ustanovenie § 255 ods. 2 CSP. Nárok zo strany žalobcu nebol uplatnený svojvoľne, či akokoľvek bezdôvodne. Výška plnenia zo strany súdu bola racionálne odôvodnená a vyplynula z dokazovania v prejednávanej veci. Za daného stavu porovnanie úspechu a neúspechu sporových strán v konaní neprichádza v úvahu. Je zrejmé, že jednotlivé ustanovenia o náhrade trov konania formulované v Civilnom sporovom poriadku zostručnili pôvodné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Otázka čiastočného úspechu v konaní je v platnom a účinnom zákone riešená stroho, čo znamenalo potrebu pristúpiť k výkladu sporných právnych otázok pomocou dôvodovej správy, ktorá umožňuje špecifické prípady čiastočného úspechu v konaní vyriešiť obdobne, ako to malo na mysli pôvodné znenie § 142 ods. 3 OSP. Pokiaľ zákonodarca pri odôvodňovaní novej legislatívy predvídal prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu a situáciu riešil priznaním plnej náhrady trov konania, takýto prístup považoval odvolací súd za opodstatnené aj v prejednávanej veci, kde žalobca nebol čiastočne úspešný v zmysle úvah súdu prvej inštancie, ktoré mali oporu vo veľkej miere v odborných záveroch, obsiahnutých v predložených lekárskech posudkoch.

11. Vo výroku, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.339,89 eur, a to do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)